

По лісі шум, розливний шум

Володимир Свідзінський

По лісі шум, розливний шум
Неперестанний...
Гойдаються верхи дубів
Високостанних.
Над ними хмари, як примари,
Пливуть без дум,
А долі — срібне щебетання,
Зозулі сум.

Лягти в траву, стулити очі
І тихо снити
Про давні літа, про кохання,
Про все прожите,
Про дорогих, що між живих
Уже немає,
А вітру плив верхи дубів
Нехай гойдає.